

UCHWAŁA Nr XVIII/195/04
Rady Miejskiej w Strzelcach Opolskich
z dnia 28 stycznia 2004 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Strzelec Opolskich.

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000r. Nr 98 poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509 z 2002r. Nr 113 poz. 984, Nr 153, poz.1271, Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660) **Rada Miejska w Strzelcach Opolskich uchwala co następuje:**

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi Pani Marzanny Kokot z dnia 11 grudnia 2003 roku na działalność Burmistrza Strzelec Opolskich, Rada Miejska postanawia uznać skargę za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie stanowiska w sprawie stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Przywołana przez skarżącą Uchwała Rady Miejskiej z dnia 4 kwietnia 2001r. określa zasady zbywania nieruchomości zgodnie z dyspozycją art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym. Zgodnie z treścią § 3 powyższej uchwały zbycie lokalu na rzecz najemcy następuje na jego wniosek. Skarżąca nie jest najemcą lokalu w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego i zajmuje, będący przedmiotem wniosków, lokal bez tytułu prawnego. Umowa najmu lokalu zawarta została pomiędzy Zygmuntem Hołobut – ojcem skarżącej a Przedsiębiorstwem Usług Komunalnych i Mieszkaniowych Sp. z o.o. z siedzibą w Strzelcach Opolskich. Wynajmujący wypowiedział umowę dnia 10 stycznia 2002r. Powodem było posiadanie przez najemcę nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym – art. 11 ust. 3 pkt 2 ustawy o ochronie praw lokatorów. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich z dnia 31 marca 2003r. (sygn. akt: IC 242/02) skarżąca wraz z synem Maciejem Konior i rodzicami Zygmuntem i Józefą Hołobut zobowiązana została do opróżnienia lokalu mieszkalnego położonego w Strzelcach Opolskich przy ul. Konopnickiej 1/10 oraz wydania go powodowi.

Zgodnie z powyższym składane przez skarżącą wnioski dotyczące chęci nabycia lokalu nie były i nie mogły być rozpatrywane jako wnioski, o których mowa w § 3 wskazanej w skardze uchwały. Jediną możliwą kwalifikacją wniosków skarżącej było uznanie ich jako oferty, o której mowa w art. 66 § 1 kodeksy cywilnego, o czym została skarżąca pouczona. Działania Burmistrza w powyższej sprawie miały więc charakter niewładczy i nie podlegały reżimowi procedury administracyjnej. Wniosek skarżącej rozpatrzony został jako oferta nabycia lokalu mieszkalnego. Oferta skarżącej nie została przyjęta. Prawo organu osoby prawnej jakim jest Burmistrz do odmowy przyjęcia oferty wynika z zasady autonomii woli stron konstytuującej stosunki cywilnoprawne. Podkreślić również należy, że ewentualne zbycie lokalu uzależnione jest od stanowiska Komisji Mieszkaniowej. Sama przywołana przez skarżącą uchwała nie przesądza o obligatoryjnym zbyciu wskazanych w załączniku do niej lokali. Nie rozstrzyga również definitywnie, które lokale zostaną zbyte, a które przeznaczone do dalszego zasiedlenia. Przywołana uchwała sama przez się nie stanowi oferty, nie może być również postrzegana jako źródło jakichkolwiek roszczeń. Określa jedynie zasady umożliwiające gospodarowanie gminnym zasobem nieruchomości zgodnie z racjonalną polityką mieszkaniową.

Ze zgromadzonych dokumentów wynika, iż skarżącej udzielono wszelkich niezbędnych wyjaśnień. Nie stwierdzono również żadnego naruszenia prawa w pracy organów, których skarga dotyczy.

W związku z powyższym skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, uznana została za bezzasadną.